

Отчинне почуття

Клеменс Брентано

Я вітер вітаю
І хвилі розліг.
Блажен еси, краю
Прапредків моїх!

О небо сумирне!
О зела земні!
Вам буду я вірний
Всякчас і всі дні!

Як хміль обвиває
Сердечно дуби,
Так, серце безкрає,
Все тут полюби!

Став легіт недвижний
І лист не дихне —
І чую я, ніжний:
Тут люблять мене.

Блаките, як близько
Ти в ріднім краю —
Я тут із колиски
До зір дістаю.

О Рейне величний!
Котися і плинь!
Вертайся, довічний,
Мене не покинь!

Мій отче, як тужно
Без тебе я жив,
А нині знов мужньо
Підношу я спів.

Ти сина окрити
Жадаєш грудьми.

О світлий, ці квіти
Як дар мій прийми!